

Szerkesztőség:

Arad-osaudi egyesült vasúti postájában. Bérmentesen leveleket csak ismeri kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-osaudi egyesült vasúti postáján van a hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli papírok bérmentesen küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen kétféle és tízszor hetente.

Külföldi árak:

Table with 2 columns: Currency/Unit and Price. Includes entries for 12- and 14-fr, 6- and 7-fr, 3- and 2.50-fr, and 1 hora.

Hirdetések díja:

6 hasábon postáért egysejtes hirdetésnél 6 kr., minden következőnél 4 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyitóléc sor 15 krajczár.

Teleki Géza gróf.

Arad, junius 22.

Kacagatóbb dolgot alig lehet elképzelni az ellenzéki lapoknak ama struccpolitikájánál, hogy bármilyen történések is, a mi a jelenlegi kabinet nimbuszát, értékét emeli, arról tudomást véve igen keserves hangon folyton azt hajlítják, hogy Tisza lejárta magát. Ha pedig a megvalósítandó országos reformokról van szó, akkor vagy azt mondják, hogy azok nem fognak sikerülni, vagy pedig, hogy ha sikerülnek — az nagy veresége lesz Tiszának.

Aki ezt a hihetetlen és — ellenzéki kifejezés szerint — gerinctelen okoskodást vagy mit nem hiszi, olvassa el lapjaink mai főcikkét és abban olvasson meg, hogy Tisza Kálmán a vezérszerepet lejátította és a a közgazdasági reformja sikerül, az nagy dicsőségére lesz az új belügyminiszternek, de annál nagyobb vereségére Tiszának.

Es ez így megy hónapok óta, az összes ellenzéki lapokban. Ha Wekerle azt mondta, hogy eltörli a deficitet, akkor Tisza tarthatatlan helyzetben volt. Ha Szilágyi az igazságügy reformjáról nyilatkozott, akkor Tisza nem volt szővivő a kabinetben. Es most, hogy Teleki gróf az új belügyminiszter — a többiekhez hasonlóan a Tisza beleegyezésével — jelzi a közgazdasági reform közeli idejét, hát Tisza egy újabb vereség elé néz.

Ime így lehet a politika is mulatságos. De ez a mulatságos eljárás nem gátol bennünket, hogy mégis ne konstataljuk, hogy márcsáról mily egyhangú helyesléssel és mind örvendetes megelégedéssel fogadtattott Teleki Géza gróf meghívása a belügyminiszterium élére. Teleki gróf közéletünk azon személyiségei közé tartozik, kik ha csak ritkán álltak is előtérbe, teljesen korrekt maguktartással, egyszerű s udvarias lényük, komoly akaratuk és képességük által majdnem az összes pártok föltétlen bizalmának örvendének. Es — mondjuk ki mindjárt kerekén — Teleki gróf az az ember, ki tökéletesen igazolnia is képes ezt a neki előlegezett bizalmat.

Nehéz, felelősségteljes hivatal az, melynek vezetését Teleki gróf elvállalta,

és az iránta emelt követelmények valóban nem csekélyek; de ott, hol oly mély hazafiai érzelem, oly komoly akarat és kitűnő képesség uralkodik, mint a nemes grófnál, a legjobbat, a legeredményesebbet lehet várni a belső közgazdasági terén.

Nehéz dolgot kell végezni: marandót, szilárdat kell teremteni; közgazdasági intézményeinkben az elavult, a magát túltelítet ki kell küszöbölteni és szilárd alapon kell fölépíteni az új, a nemzet igazságérzetét emelő, az egész ország lakosságának a magyar államesszéhez való ragaszkodását fokozó intézményt.

Tisza miniszterelnök ismét bebizonyította, hogy szerencsés keze van, mikor Telekit hívta meg a belügyi tárcza vezetésére. Ha a szabadelvű párt legkiválóbb tagjainak ematációit, sőt magának az új belügyminiszternek nagy-szemkúti választói előtt tett legújabb nyilatkozata, nem zárának ki minden kétséget arra nézve, hogy a legfontosabb kérdésekre vonatkozólag a kabinet kebelében nem a legteljesebb összhang uralkodik talán: az új miniszter szabad, lyilt fellépése, szabadelvű nyilatkozatai sokat ígérő tevékenysége kezdetén bizonynyal eléggé bizonyítják, hogy a kabinet tagjai közt a magas állami kérdésekben neincsak hogy véleményeltérés nincs, hanem inkább a legszivélyesebb egyetértés uralkodik.

Tisza Kálmán miniszterelnök Tarkovics államtitkár kíséretében, pénteken Bécsbe utazott.

A magyar delegáció első alakuló ülését, miut a „Bud. Corr.” jelenti, szombaton délután 5 órákor Bécsben a bank utcáiban magyar házban tartotta meg. A külföldi delegáció tagjai közül az első napokban megkezdte az előirányzott tárgyalást és miután maga a költségvetés behatóbb vitákra valószínűleg kevés okot fog nyújtani, a külügyi politikára vonatkozó diskusszió, valamint ezzel kapcsolatosan a belügyminiszternek a helyzetre vonatkozó nyilatkozatai már néhány nap múlva várhatóak. A magyar delegáció határában a bizottságok is azonnali tárgyalás alá veszi a köz s hadügyi költségvetési előirányzatot, mely alkalommal előreláthatólag a hadsereget érintő különböző kérdések megbeszélése napirendre kerül.

Az oroszok és a delegáció. A „Novoje Vremja” a legközelebb összenelendő delegációkról tudni véli hogy azok nagyon izgatottak lesznek s ebből az alkalomból is siet már jó előre ellátni a szerbeket jó tanácsokkal. „Az oroszaió magyarok s a germanofil osztrákok igen mesze szöktak menni és vigyázatlan nyilatkozataikkal sokszor kihozták a sodrából a nagyon is ideges és fejét hamar elvesztő Kálnoky grófot. Ebben az évben különösen sok ily incidensre lehet kilátás, mert az orosz falók rendkívül fel vannak ingerülve a Szerbiában lefolyt események miatt, a germanofil pedig aligha nem fognak felvilágosítást kérni a felől, hogy miért. (Mintó naiv kérdés) kerülte el az orosz király Berlinbe utaztatásán Bécsbe valamint az állítólagos, külön német osztrák katonai konvenczió felől. Szeretjük hinni, hogy a szerbek nem fognak sokat hederíteni a rájuk vonatkozó s talán kedvüket kereső nyilatkozatokra. A jelenlegi szerb kormányának kötelessége éberül és trtőzködően viselni magát, mert a nemzet újajteremtése, a mi a mostani kormányfő feladatát képezi, sokkal jobban vihető keresztül, ha a szerbek nem szolgálnakat semmi ürügyet arra, hogy Ausztria-Magyarország beleavatkozhassék a szerb ügyekbe. A liberálisokkal egyáltalában nem szabad nekik szakítani, mert ezek az ő legvalószínűbb szövetségeseik és támogatóik. Iaszára annak, hogy némely elvi eltérések vannak közöttük. Hogy a liberálisok választási programja bátrabb és szélesebb alap, mint a radikális párti és tökéletesen érthető. De igazára annak, hogy maga Ruzsics is a liberális párthoz tartozott addig, míg első regensége lett, ez a párt nem uralkodó part és a befolyást az őszülendő skupstinában csak a kormány programján belüli érvényesítheti azon feladatok fogantatásában, a melyeket a nemzet akarata rábizott a liberálisokra épp úgy, mint a radikálisokra. A szakadást tehát mindenesetre kerülni kell, már csak azért is, mert az csak erősen az anyira meggyöngyölt haladó pártot a háta mögött álló osztrák-magyar diplomáciát. A mit a delegációkban a szerb ügyekre vonatkozólag fognak mondani, arra legjobb felelet lesz Belgrád részéről, ha nem sokat ügyel rá; még, ha Kálnoky gróf — az ő szokása szerint — tovább is ragadtatná magát, mint a mezenyire-az-egy-külföldi-miniszternek megengedhető. — A mi pedig az osztrák germanioleik részéről várható incidenseket illeti, azokat figyelemmel kíséreni nemcsak érdekes, hanem tanulságos is lesz, mert talán némi felvilágosítást nyerhetünk majd belőlük az Ausztria-Magyarország és Németország közt lenálló jelenleg nagyon is homályos és bonyolult viszonyt illetőleg, mely bonyolultság attól az időtől datálódik, midőn Berlinben világosan elárulták, hogy a hírhedt „békéligát” nem akarják meggyverti felhasználni arra, hogy Ausztria-Magyarország a Balkán-félszigeten a maga terreit fogantatassa.” (Ausztria-

Magyarországon mindenki tisztában van az osztrák-magyar-német szövetséggel és a „Novoje Vremja” érdeme, hogy felfedezze annak homályosságát és bonyolultságát. Az osztrák-magyar monarchia „balkánfélszigeti terverei”, szölv mese pedig annyiszor meg volt cizálva, hogy arra utolag reflektálni nem is érdemes a szerb.)

KÜLFÖLD.

Az orosz rubel. Szerb sovénisták. A Románia ből annak idején kiutasított házaló képarusok működésére és misz-sziórára sajátságos fényt vet az a tény, hogy bukaresti lapok szerint egy ily szent-képarus egy falusi korcsmában ott felede a r-czáját, melyben 7000 rubel volt. Ez őszeg pedig aligha a szent képek elurászásából folyt a házaló zsebébe. Az illető prefekt jelentést tett az esetről a bukaresti kormányknak, es pedig értesítette az ugyanottani orosz követet. Hitrowo igen furcsa képet vágthatott az érdekes letehez. A Szerbia i-irrendentista mozgolódások mentegetését olvaasuk egy bécsi lap Belgrádi tudósításában. Az mondatik itt, hogy puestán hir-lap elmetuttatásokról van szó, melyek Ausztria-Magyarországon annál kevésbé kelthetnek aggodalmakat mert nem kormányi program szerint lépnek fel. Mire a bécsi lap azt jegyzi meg, hogy a Belgrádi sovénisták ne zavartassák magukat időföltésükben es csak fant zialjanak tovább.

Monarchiánk külpolitikája. Kálnoky gróf külügyminiszter, mint a „Times”-nak Bécsből jelentik, igen fontos nyilatkozatot fog tenni a delegációk bizottságiban a monarchia külpolitikáját illetőleg. Azonban egyáltalán meggyöngyölt is fog nyujtani es pedig nyilvános ülésben, szemben amaz aggodalmakat, melyeket a Balkán-félszigeten legutóbb történt események előidéztek. „Kálnoky gróf — így szól a „Times” bécsi szögonye — ismétellen ki fogja jelenteni, hogy a bécsi kabinet politikája most is, mint eddig, a Balkán-félszigeten a mezentartás irányul. Alkalmat fog továbbá találni a külügymin, annak kijelentésére, hogy Ausztria-Magyarország semmi körülmények között nem enged meg sem a montonegrói fejedelemségnek, sem az ő családájához tartozó valamely trónkövetelőnek, hogy az Obrenovics-nasztiát megöbntessék es a szerb tront elfoglalja. A czárnak a montonegrói fejedelemség mondotó legutóbbi pohárköszöntője oly vad eredményeket keelt a fejedelem barátai körében, hogy ennek következtében szökésessé vált, hogy a bécsi kabinet részéről erőlyes óvó nyilat-

k o z a t i ö r t é n j é k . A „Times” levelezője hozzátézi, hogy Grucic szerb külügyminiszternek legutóbbi két jegyzéke, melyekben kijelenti, hogy Mihály metropolita visszahelyezése nem bir nemzetközi jelentőséggel hanem tisztán belügyi kérdés es hogy a az ar pohárköszöntője pusztán udvarisági tény volt, de egyáltalán nem tekinthető támaszának, a jelenleg uralkodó szerb dinasztiá ellen, egyenesen arra való tekintettel küldett szót, hogy a kérdés a delegációban azóba kerüljön. Ugyancsak a „Times”-nek jelentik Bécsből, hogy a Mihály metropolita által a zicai egyházmegye élére állított Ducsis hírhedt pánszláv a ki 25 évvel ezelőt a hercegovinai lázadók vesére volt a törökök ellen.

Beszélgetes Zankovval. „Kurier Varaszvsky” románja levelezője nem rég Bukarestben Zankov Drágint meginterviewolta, es beszélgetéséről Varasból lapjának most a következőket írja:

Meglátogattam Zankovot, ki magánygyok miatt itt tartózkodik s néhány nap múlva Belgrádba visszatér. Kérdéseimre a bolgár emigráns így felelt: Mihály metropolita, kinok fogadtatása Belgrádban bár nem oszontentativ, de mégis föltte szivélyes volt, egyáltalán nem szándékozik a politikába avatkozni, mert az tavol áll hivatalától. De hiába is akarna beleavatkozni — nem gyakorolhatna semmiféle politikai irányt a befolyást, mint hogy most a szerb pártok egy részét a kitűzött szölv felhívásának a k, melytől más irányba térni már csak nem lehetett. Semmi kétség hogy a metropolita minden erejével kibékíteni iparkodik az ellenséges pártokat. Mihály király Belgrádba való visszatérése után valószínűleg ki fog békülni a metropolitával s támogatni fogja törekvéseiben, az ország belbékésének biztosítására (?) Bulgáriára vonatkozólag Zankov következőleg nyilatkozott: „Ne higye ön hogy Bulgária egyre erősebben konszolidálja viszonyait s hogy Ferdinánd fejedelemség nagy pártja van az országban.” Az udvari tisztviselők s több fizetett ember: ezekből áll Zankov szerint az a „Bulgária”, mely Kourog herceg dltedő trónját trtja. Egyetlen egy tisztán bolgár lap sem viseltük barátságos indulattal a fejedelem iránt. A rokonszenves fogadtatás, melyben a fejedelmet több városban részesítették, pénzadományokra stb. városhoz visszahozta. A fejedelem bukás a biztos és sikerlihetlen (?) Mikor fog ez bekövetkezni, az bizonytalan. (Persze persze!) mert rendelkezés viszonyokon csak rendelkezés csak öb segíthetnek. Ferdinánd fejedelem helyzete hasonló ahhoz, a melyben Bratiano volt: a bukás várattalanul fog bekövetkezni. A Balkán-államok ellenségeskedése Ausztria-Magyarországot iránt, főleg a monarchia föltétlen politikai, pénzügyi hegemóniájából magyarázható. A ki csak néhány napig volt Szerbiában

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Junius 23.)

(Nem „heti tárcza.”)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. — Mikor Arad város egy néhány kapacitása a királyi tábla ügyében szerkesztett feliratot simogatta, egyik erősen szébbeli fiskális oda nyilatkozott, hogy most az egyszerű a bizottság szélsőbali tagjai voltak — amamelukok.

— Hogyan? — Két, nagyon paprikás kifejezést mi enyhítették, — a polgármesterek.

De, bár azóta kegyelmees uri szemek legeltek az aradi feliraton, a felirat hatása még nem mult el egészen. Derék temesvári kolégának a kormánypartiságban, tegnap egy fulmináns cikket eresztett meg az aradi felirat ellen s érzékeny hangon panasztolta el, hogy Arad város a felirátában méltatlan vádakkal illeti Temest és kijelenti, hogy a mie Arad „megfenyegette” a minisztereket arra az esetre, ha a Maros partjára nem kap kir. táblát, addig Temesvár türellemmel és bizalommal vár, mert ezt parancsolja az erélyesség.

Hiszen úgy minden rendben van. Miért panaszkodnak hát a temesváriak, ha érzélyesen jártak el s tudják jól, hogy mi megfenyegettük a minisztereket? Talán csak nem az a szél, hogy: Szilágyi professzor ur! Aradi Józsa éppen most csinált egy nagy grimaszt, de én olyan szépen üttem itt a padban! ... Most e sorok után, okvetlen a következő kesergésnek kellene jönni. Oh, szegény heti-tárczáiról! Ebben a sovány hétközben semmi sem történik, a mi egy kis feldolgozásra méltó anyagot adna. Ez ember úgy kapdos egy kis ötlet után, mint a kutya a legyekért. (Szórvól ezóra.) Még Musonyi (hah, es a drága téma!) sincs Aradon és így

az ember a második kutyanyelvénél (ez a papiros) a nagy nyígeában, belevesszi az aradi heti krónikába a most folyó világtörténet legemlegettebb alakjait es csak úgy ériutkeznek akár koronás főekkel s az aradi fiatal emberek, vagy a férjek.

A férjeknél aztán okvetlenül jönnek a legszemlésebb ötletek. Például: Az aradi férjek valamenyien szeretik a nejkeiket. A feleségeknél pedig, még okvetlenebbül jönnek a non plus ultra viccek, mikén az udvari gyász teljes letelte után fognak nevetni is Aradon. Például: Az aradi asszonyok közül egyik es csajja meg az urát. Tessék Dumas filnek konkurálni!

Jun a java. Kérdődik egy u keseregéssel, hogy könnyű a lapot a vonal felett megosolni, de hát hova legyenek a szegény heli tárczáirók? It; véletlenül, belekeverődik a betűk közé az „nyó” szó. ... Hurrá! Diadal! Sardon le van pipálva! Egy anyós. Az előbb még legyek, ... az az hogy ötletek után kapkodó „szegény helitárczáirók” gasconnei henozegéssel néz körül, hogy elogen hallják az ő viczeit es rögtön, es kérélyelhetlenül elmond egy pár „özöviz” előtti anyós-adomát.

Már az ötödik kutyanyelvénél vagyunk. A tárcza még nem teljes. Nincs elég pikanteria benne. Hát mire való a családihalószoba, a völegény, kin az esküvő napján mosolyog a menyecské, hogy izé. ... A városigetben is van egy érdemekben gazdag kerítendő fűrdőház, s márcs éppen a „Gummie” hirdetései cikksél van a kedves penna, midőn egyszerre eszébe jut ő maga.

Oh, Schakspéara, csufá leszel téve! A hatodik es a többi kutyanyelveken szerző mar magáról ir egy kis esekélységet. Kedves olvasóim! Önök ismernek engem. (De nagyon is!) Szerény vagyok mint egy trappista, türelmes mint Job es tisztá lélek, akár az erdei lilium.

Es milyen tisztességes! A revolvert csak hírből ismerem. Nincs Aradon egy bolt se, s honnan valamit kioskirtam volna, boldo „trinozi-pálus koromban.

Valamennyi régibb aradi vonatglós ügy tisztel, hogy még ötven lépényiról is levenné előttem a kalapját. de hát én megtöltöttem neki.

Különösen van egy, a kivel egyszer igen kedélyesen elbeszélgettünk arról, hogy egy rosszakarója fátogta, hogy ő nála rossz a kiszolgálás, a borok es a kozst. Nem akartam ezt kiírni róla.

Nem is irtam ki. Jó erős hangja es erős marka volt. Gyorsan elváltunk. Az ajtó előtt, midőn kiléptem, pinzórék fogadtak — barátságosan ölelő karokkal. ... Azóta is folyton emlékezünk egymásra. En legalább nem felejttem el.

Mintbogy azonban még nincs ki egészen a kellő nagyságu tárcza, beszéljünk még egy kissé magunkról, hisz-n nyájias olvasóim úgy is tudják, hogy én szerény igényű vagyok mint egy trappista, türelmes mint Job es tisztá lélek, akár az erdei lilium.

Nem cuppa gustus egy ilyen oszkros emberről beszólni? Hát kérem, bizony, egy kissé öregszem. A pennám már redves vonásokat fog, de ezért elég piszkos az kérem most is.

Már gyakran csak úgy az emlékeimből élek. Így jön most is eszembe egy kis kedves epizódum.

Nagy passzióval irkáltam, annak idején, az afféle boltkirakatokról, cuppa emberbarátságából. Főleg a karácsonyi kirakatokat szerettem; de még jobban szerettem a kereskedőket, a kedves fiukat, mert valamennyit sorba vettem es dicsérttem agyabafőbe őket, cuppa emberbarátságból. Egyszer éppen a legjobb indulat arczozal séttáram végig egy derék kereskedő boltja előtt es jelestem eszált, hogy vele

s jót akarok tenni. O megértett es beszölytöltö z üzletbe.

A bolt háta megett volt akkor tájban egy kis barátságos szoba, a hol nagyon uri társaság — a gazda barátai, — szokott szedlő tartliti, vagy preferanczót jatesani. Közülük a feledhetlen szélsőbali vezér Kóvér Gábor is. A gazda, — a ki ma is a legderékabb függetlenségé, — ebbe a szobába vitt be. Becsukta az ajtót. (A jó lélek féltett a légnovattól.) Egy botot vett a kezébe (ez amolyan eredeti magyar szokás) es katonás haugon reám kedélyeskedett emygen.

Hallja az ur! Látom, hogy már sorba vette újra a boltokt es már telém közeledik az uszában. én azt mondom az urnak, hogy most figyelje még a mit mondok. Ha valaha, akár jót, akár rosszat talál az én boltomról írni, — látja est a botot? — úgy elvettem ezzel, hogy arról koldul ugész életében!

Es képzéljek kérem, ez a derék kereskedő est a pompás viczetet olyan komolyan adta hogy még egy kis mosoly sem tánt elő az arozán.

En azonban ravasz embernek tettem magamat es szintén komoly arczozal, de a legkedélyesebb hangulaton hagytam odá a boltot.

Ime. Ilyen jó viczozeket kap legalább is az ember, ha humanitásmusból megdicsérni akarja az aradi boltok összes kirakatait.

Hej! Ez mind régen volt; akkor egyedül segitettem cupán szenvedő ember-társaimon, tehát szebb dolog, remesebb hivatal volt élni, mint ma, midőn már egy polgári intézetnél is, mindjárt félreérték az embert.

Mi a menyki! Hisz ez a szedőgyerek erőszakosabb az istenben boldogult Dániel földapnál is, a ki Arad monografijáért még kompromittáltá magát. ... Még kizsírót kér, hogy nagyszerű le-

gyen a tárcza. Am jól nem jövök azért zavarba.

Kedves olvasóim, önök most már még inkább tudják, hogy én szerény igényű vagyok mint egy trappista türelmes, mint Job es tisztá lélek, akár csak az erdei lilium.

Hát még elkedélyeskedek egy kicsit magamról. Az az hogy ... most az egyszerű nagyon is komolyan beszélök.

Képzéljek kérem még engemet is képezsek rossz máju emberek rágalmaszni. Engem a ki vagyok oly kifogástalan gentleman mint akár Károlyi Pista gr. vagy a walesi herceg, hogy a kisebb hasonlatoknál maradjak. Engem a ki soha senkit nem rágalmasztam életemben, senki becstétét a háta megett nem piszkoltam be, mindenkiről csak jót mondtam, a tollamat soha se szennyeztem be afféle ... hogy is mondják, ig a revolveresével, tehát engem rágalmasznak.

Azt mondják, hogy a párt tagjainak a gyomra háborodik fel, ha arra gondolnak hogy én is a lapnál vagyok, mit ők éppen azért indítottak, hogy tegyének engem ártalmatlanná es hogy szűnjék meg az a sok piszok, a mit akkor terjesztgettem a mikor egyedül voltam dudás a városban.

Ezt mondják, nyájias olvasóim, rólam, es utána tessék, hogy midőn — hosszú évek utáni hallgatásra — meglátták a kereskedők, korcsmarosok es tisztés családtagok az első hetitárczamat, hát az ég fölé állott fel a hajuk szála es rémulve kérdezték egymástól: Mi lesz most újra?!

Ezt mondják, nyájias olvasóim, rólam, a ki szerény igényű vagyok mint egy trappista, türelmes mint Job es tisztá lélek, akár az erdei lilium.

De végzem o felsőhájjással: Oh miért nincs meg a régi világ, hogy elmenjek, Zemplényihez fagyaltatni a többi az én dolgom volna. ... Búszko Moni.

